

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Három álomablak

Meneküljünk az ablakon át
Üvege már réges-rég kitört
Az utunk pedig előre és lefelé vezet

Szomszédaink tekintetével most ne törődj
Nem védhet meg minket semmitől
És oka sem lesz semminek

Ezt a zuhanást most egyedül kell végrehajtanunk

*

A vizek ágyad anyagából erednek miközben álmodsz
Izzadni majd zubogni kezd a fa
A lepedővízesések halk morajjal érnek le a földig
S az ajtó rése alatt jutnak ki a folyosókra

Hold fénye hull fedetlen karjaidra
Hajadnak nem állja semmi útját
Ott halad a lepedőredők nyomában
Egyé váltál ágyaddal s a belőle párolgó látomásokkal

*

Egy repülő Minótauros árnyéka a felhőkön
Felülnézetből a viharfelhők nyugodtabbak
A földön messze kövek csontvázai
Kiszáradt tavak elkőborolt kapuszárnyak
Lassú árnyékok a hideg tófenéken